

123

DE LAVDIBVS D. CATHARI

NÆ VIRGINIS IOANNIS AVR.

bachij Elegia ad M. Casparum Macrum missa.

Lassatos hodie fatali quando labore
Phæbus equos undas merget in Oceanas,
Et uiridi lotum referens ex æquore currum,
Eòas iterum manè relinquet aquas,
Festa celebrande uenient solennia Nymphæ,
Quæ Catharina suo nomine dicta fuit.
Mi deus, ætherno qui numine cuncta gubernas,
Quæ claudunt pelagi uiscera, terra, polus,
Da, precor, ut surgens uxor Tithonia clarum
Producat nitido pulchra colore diem,
Totum qui læto collustret lumine mundum,
Præbeat & radijs gaudia multa suis:
Virginis ut sanctæ festos celebremus honores,
A Ethere & faueat mobilis aura placæ,
Virginis ut grato ueneremur nomina cultu,
Conueniat tempus, conueniatq; locus,
Omnia sint nostri conatibus æqua laboris,
Vita si meruit uirgo pudica sua.
Virgo licet proauis etiamnum regibus orta
Splendoris quicquid regia, spreuit, habent.
Attalicas contempsit opes, & stemmata clara
A Ethernis uoluit posthabuisse bonis.
Nominis & numq; fastu tumefacta superbo
Sanguinis authores enumerauit auos.
Et cui præterea tribuit leue uulgus honorem,
Ac in supremo ponit habenda loco,
Omnia postposuit diuinis iusibus ista,
Semper præceptis incubuitq; dei.
Atqui Niliasas postq; uenisset in oras,
Qui propria pulsus sede tyrannus erat,
Impius, & ueræ fidei temerator ibidem
Idæo uoluit sacrificare ioui.
Molliaq; indixit gentilibus Orgia fastis,
Imposuitq; aris thura prophana suis.
Vt falso ueros aboleret pectore cultus,
Quiq; deo pura mente probatur honos.
Peruersosq; malos induceret ordine ritus,
Ac hominum regeret numine corda suo.
Ad quod crudeli multos feritate coëgit,
Qui bene firmatam non habuere fidem.
Quiq; suas nondum diuino dogmate mentes
Imbuerant, fragili maxima turba fide.
Sola repugnauit diro Catharina tyranno,
Seruitij spreuit sola puella iugum.
Quam non atra fames, & uasto carcer hiatus
A niueo ueri flexit amore dei.
Pænarum species trucium non mille, tyrannus
Non quas fulmineo sparsit ab ore minas
Non oratores uario sermone disertis,
Omnibus ex mundi turba profecta locis.
Non Tartesiaca Calpe quos misit ab ora,
Hinc, ubi non lato sunt freta parua sinu.
Non qui uenerunt eòo litore cincti,
Phasis ubi magno iungitur anæ mari.
Non, ab Hyperboreis, qui ducunt montibus ortum
Quam Boreas rauco turbine perflat humum.
Quiq; reliquerunt Australis frigora ponti,
Vt paribus certem uiribus eloquij.

Vt frangant animum facundo uirginis ore,
Qui stat ut ex Pario marmore structa domus.
Aut ut candenti rutilans ex ære colossus,
Ignea qui grandi sidera mole ferit,
Contemnitq; feros rapido certamine uentos,
Iuppiter ex antro quos trahit Æolio.
Sic etiam regem turpauit & ora uirosum,
Sic etiam duro restitit imperio.
Maxima sic spreuit promissi munera regni,
Turpia quæ pactus, seu tyrannæ, dabas.
Cælestis meditans uerissima gaudia regni,
Quæ sunt terrenis ante ferenda bonis.
Quanta fides, quantusq; animus, constantia quantæ
Femineo quantum pectore robur inest?
Bis numero uicit uiginti, gloria quorum
In toto linguæ claruit orbe, uiros.
Vicit, & in ueram (res admiranda profecto)
Diuina traxit calliditate uiam.
Te quoq; flexisset, nisi robore durior esses
Marmoreo stimulis rex agitate malis.
Horribilisi non superasses mente tyrannum,
Qui calido miseros usit in ære uiros.
Quiq; peregrinos homines mactauit ad aras,
Hospitij temerans iura fidemq; sui.
Iam quis oportunas peccandi dicere causas,
Quas etiam quæuis obtulit hora, potest?
Diuitias inter luculentas edita uidit,
Aule quicquid habet luxuriosa cohors.
Atria quicquid habent tumidi regalia fastus,
Quæq; tenet primum fraus scelerata locum.
Præterea celebris potuit pulcherrima formæ
Omnibus excellens enumerare decus.
Quicquid ad ornati spectabat corporis omnem
Famam, laudari qua solet iste chorus:
Omnes uincebat, longe formosior ipsa,
Quæ fuit à Phrygio femina rapta uiro.
Hinc multos habuisse procos, illosq; potentes,
Vt regis natam, nemo negare potest.
Nemo negat cupidos procul aduenisse subinde,
Virgineum iuuenes & petisse thorum.
Qui sua frustrati non obuia uota tulerunt,
Ad patrias mæsti sed redière domos.
Elegit siquidem ueri connubia sponsi,
Quæ rata perpetuo sedere semper erunt.
Quid? disciplinis imbuta quòd omnibus esset,
Quotquot ab intacta Pallade nomen habent:
Quæ res materiam peccatis sepe ministrat,
Hinc ad nequitiam lata fenestra patet.
Verum quod præbet uicijs alimenta malignis,
Huic fuit ad uitam calcar & aura sacram.
Quam recto si nos imitemur tramite, nostri
Accipiet studij præmia uera labor,
Præmia, quæ tribuet nobis ætherna potestas,
Fulmina qui supero mittit ab axe, patris.
Adsis huc igitur studiose turba cateruæ,
Et tacita laudes percipe mente piæ.
Quas feret egregius iuuenis, doctusq; magister,
Et mihi fraterno iunctus amore, acer.

